

Ministrene Hørring og Tuxen om at faa Lov til at anvende $\frac{1}{2}$ Mill. — 520,000 Kr. — til Kjøbenhavns Søbefæstning. Man paaberaabte sig, at der var denne spansk-amerikanske Krig, der rasede ude i Vestindien. Man erkendte, at det var ikke sandsynligt — det staaer udtrykkelig i Forestillingen — at denne Krig skulde brede sig til Europa, men der var dog en Mulighed derfor, og derved kunde vor Neutralitet blive angrebet. Saa var der desuden vore vestindiske Øer, der jo ligge paa Krigsskuepladsen eller nær ved den, saa der kunde maaske ogsaa komme Vanskeligheder. Antog Krigsbegivenhederne større Dimensioner, kunde der blive stillet saadanne Fordringer til os, saadanne uberettede Krav til Danmark, at dette kunde nødes til at sørge for at forsvare sin Neutralitet. Saa fremhæves Søbefæstningens Mangler. Det bemærkes endvidere, at naar man ikke gør Bestillingerne hos Krupp straks eller meget snart, vil det trække lang Tid ud; gør man det derimod nu, det vil sige den 4de Juni, kan man have det hele i Orden til Udgangen af September Maaned. At sammenkalde Rigsdagen kunde der ikke være Tale om, det vilde forhale Bestillingen, og desuden var det betænkeligt af Hensyn til den politiske Situation, man skulde ikke blotte Søbefæstningens Mangler osv. — Jeg tror, at jeg her har refereret de væsentligste af de Grunde, der kom frem. — Da Rigsdagen kom sammen i Oktober Maaned, blev, som de Herrer ville erindre, 1ste Behandling af Finansloven i Folketinget standset, og der blev nedsat et Udvalg paa 15 Medlemmer for at tage Sagen under Overvejelse. Dette Udvalg forhandlede med Ministrene og afgav saa en Erklæring i Slutningen af Oktober Maaned, hvori det for det første oplyste, at de Foranstaltninger, som det havde saa megen Hast med, saaledes at man ikke kunde vente og tale med Rigsdagen om dem, endnu ikke vare færdige i Slutningen af Oktober; de bleve først færdige ind i November Maaned eller i alt Fald 1ste November eller saa, baade hvad Ammunitionen fra Krupp og Forandringen ved Tre Kroner angaar. Det oplyses endvidere, at det eneste, der havde foreligget for Regeringen efter Conseils-præsidentens egne Oplysninger var, hvad der havde staaet i de offentlige Blade, og at der navnlig ikke forelaa nogen som helst Indberetning eller Erklæring fra nogen dansk Gesandt i Udlandet. Man havde talt om Filippinerne og de vestindiske Øer og den Slags Ting; der var ogsaa, som Mini-

ster Hørring senere gjorde, talt om Afghanistan og Vestafrika, hvor der var Uroligheder, og det havde ogsaa gjort Ministeriet uroligt. Dertil siger Folketingets Udvalg, at det er den Slags almindelige Betragtninger, som altid eller omtrønt til enhver Tid kunne gøres gældende for at vise, at der nemt kan blive Krig i Verden. De Udgifter, der toges, vare, bemærker Folketingets Udvalg, Udgifter, som man i Foraaet havde nægtet, fordi man ikke fandt dem presserende, og vel at mærke, Ministeriet havde acquiesceret ved Nægtelsen og ikke fundet Udgifterne presserende, endskønt, som de Herrer ville erindre, den spansk-amerikanske Krig allerede var begyndt, forinden Rigsdagen skiltes i 1898. — Hvad angaar Ministeriets Undladelse af at indkalde Rigsdagen og forelægge Sagen for den, gjorde Udvalget gældende, at der var netop særlig god Anledning til at indkalde Rigsdagen, idet der havde været Folketingsvalg, og der kunde være god Grund til at samle Folketinget og Rigsdagen efter Nyvalgene til Godkendelse af Valgbrevene osv., saa at det altsaa slet ikke vilde vække nogen Opsigt, om ogsaa Rigsdagen var bleven indkaldt; desuden kunde man jo forhandle Sagen i lukkede Møder. Folketingets Udvalg foreslog derfor at vedtage en Beslutning, som gik ud paa, at den foretagne Pengeanvendelse ikke kunde forsvares under Henviisning til de politiske Forhold, og at den indeholdt en Tilførselsættelse af Rigsdagens Bevillingsmyndighed. Et Mindretal, bestaaende af de Herrer Dinesen og Scavenius, afgav en Mindretalsindstilling, men da Flertallets Forslag til Beslutning blev forelagt Folketinget, blev det vedtaget der med 85 Stemmer mod 12. Af Forhandlingerne i Folketinget skal jeg fremhæve enkelte interessante Punkter. Medens der i den omtalte allerunderdanigste Forestilling til Kongen ikke blev hentydet til andre end disse mere almindelige Betragtninger om Krigsforhold og Uroligheder i Verden, kom det under Forhandlingerne i Folketinget frem, at det, som havde givet særlig Anledning til, at man blev urolig og tog disse Penge, var en Tale, som den engelske Kolonialminister, Chamberlain, havde holdt den 13de Maj i Birmingham. Den var refereret i „Berlingske Tidende“, hvor man overhovedet havde fulgt den Sag, og hvor, hvad der var kommet frem i den engelske og øvrige europæiske Presse om Chamberlains Tale, var meget nøjagtigt refereret, saa at enhver i „Berlingske Tidende“ kan læse sig til, hvorledes Situationen var den